

En Güzel Yaşın da Fırtına Kopsun

– Hüzünlükent · 13 Kasım 2020

Dilerim ki sevgili
En güzel yaşında fırtına kopsun
Kışla müjdelensin her baharın!...

Yıldızları perdelemiş
Hicran makamlı şarkılar
Hep karanlık çok karanlık
Ay'ı küstürmüş kahırlı gecelerim
Çok karanlık hep karanlık
Kederle örülmüş ömür dediğim hayat
Ondandır belki de ecelle, sarmaş dolaş sevişmişliğim

Adın geçince
Kelimelerim düğümlenir benim
Kahrınla sorgulanır
Anılarınla şakağımdan vurulurum
Ne bir adım ileri nede bir adım geri
Can çekişir bu dipsiz kuyuda yürek
Ben karanlık

Şimdi yangın yeri kalbimin ta içi
Her adım hüsrana bir adım öten isyan
Ruhum kafeste
Yüreğimde sevda ateşi
Her hayalimin kanadı kırık
Şimdi nefeslerim sorgular beni..
Neden?

Bin kahırla geldin bin kederle gittin
Özgür değil nefes alış verişlerim
Sebebi içime oturmuşluğun
Sebebi içime dert olmuşluğun

Soruyorum şimdi
Sen mi sırdın yoksa ben mi kördüm

Seni sevdiğim gün güneş mi yoktu
Ya da ben mi karanlıktım
Seni sevdiğim gün hayat mı yoktu
Ya da ben mi sana ölüyordum...
Çok bedel ödedim
Can ol bana demiştin de
Canımdan can vermiştim uğruna duymadın
Dilerim ki sevgili
En güzel yaşında fırtına kopsun

Mevsiminde açmıyor şimdi çiçeklerim
Kanatsız kuş misali kırılmışlığım
Yak dünyayı diyor içimdeki öksüz kadın
Kurula kirpiklerini
Sen koymuşum zulmün adını
Boşuna dua etme huzur bulurum diye
Acımla acılanmadan anlayamazsın
Baharın da yarım kalmasını
Açamayan çiçeklerin
Dilerim ki sevgili
En güzel yaşın da fırtına kopsun

"Kaybetmekten korkmuyorum deme sakın
Çünkü sen en güzel yaşında kaybedeceksin"